

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 571/2019
19.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Горана Цветковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу 1К 353/17 од 16.11.2018. године и Вишег суда у Лесковцу 11Кж1 45/19 од 07.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 19.06.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Горана Цветковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу 1К 353/17 од 16.11.2018. године и Вишег суда у Лесковцу 11Кж1 45/19 од 07.02.2019. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу 1К 353/17 од 16.11.2018. године, између осталих изреком под један, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара које је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а ако казну не плати у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора тако што ће за сваки започетих 1.000,00 динара казне бити одређен један дан затвора.

Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка ближе наведено у изреци првостепене пресуде, а за остваривање имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Изреком под два првостепене пресуде, окривљени АА ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика.

Истом пресудом обавезан је приватни тужилац ББ да суду накнади трошкове кривичног поступка и то на име паушала у износу од 8.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Приватни тужилац ББ је ради остваривања права на накнаду штете, упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу 11Кж1 45/19 од 07.02.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА, браниоца окривљене ВВ и пуномоћника приватног тужиоца ББ, а пресуда Основног суда у Лесковцу 1К 353/17 од 16.11.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА адв. Горан Цветковић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и 2) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлучивање или пак преиначи пресуде тако што ће окривљеног ослободити кривичне одговорности и приватног тужиоца ББ обавезати на плаћање трошкова кривичног поступка.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Горана Цветковића, у односу на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, је неоснован, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног АА адв. Горан Цветковић, у захтеву за заштиту законитости истиче да побијаним правноснажним пресудама није одлучено о трошковима кривичног поступка у односу на овог окривљеног за поступак који је вођен због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, за које дело је ослобођен од оптужбе, те да је доношењем истих повређена одредба члана 265. став 1, 2. и 3. ЗКП, из чега произилази да се захтевом за заштиту законитости указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, адв. Горан Цветковић, истицао је већ у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да је тај жалбени навод неоснован и о томе на страни четири други пасус образложења дао веома јасне разлоге које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге упућује.

Стога и по налажењу Врховног касационог суда, доношењем побијаних пресуда није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Надаље, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да на штету окривљеног АА није примењена одредба члана 19. КЗ, као и да је погрешно примењена одредба члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, из чега произилази да се захтевом указује на повреде Кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, због којих повреда је дозвољено, подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Међутим, у образложењу захтева се не опредељује у чему се ове повреде материјално правне природе састоје, већ се у суштини указује на погрешну чињенично стање и оцену доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу, због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Горана Цветковића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев браниоца окривљеног у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио као недозвољен, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић